

Sygn. akt VII Ka 282/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2019 r.

sprawy **P. B. (1)** ur. (...) w W., syna K. i E. z domu P.

oskarżonego z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz niektóre inne dni

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w P.(...) z dnia 11 lutego 2019 r., sygn. akt II W 204/18

I zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia obwinionego P. B. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 282/19

UZASADNIENIE

P. B. (1) został obwiniona o to, że będąc osobą reprezentującą spółkę Wiceprezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...), (...)-(...) W., wbrew zakazowi handlu w święta w dniu 1 kwietnia 2018 r. powierzył wykonywanie pracy w handlu w sklepie (...) ul. (...) (...)-(...) P. w tym dniu osobom zatrudnionym na podstawie umowy zlecenia M. C. i K. K.

tj. o czyn z art.10ust.1 ustawy z dnia 10.01.2018r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2018r. poz. 305).

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 11 lutego 2019 r. w sprawie (...)

I obwinionego **P. B. (1)** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 10.01.2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2018r. poz. 305) wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1000 (jednego tysiąca) zł,

II na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej i 120 zł tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania.

Apelację od powyższego wyroku złożyła obwiniony zaskarżając je w całości i na podstawie art.103§2 i§4kpw wyrokowi zarzuciła;

1/ obrazę przepisów prawa materialnego, tj;

a/ art.5 pkt.2 w zw. z art.6 ust.1 pkt.6 i art.6 ust.2 oraz art.10 ust.1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz niektóre inne dni (Dz.U 2018 r. poz.305) przez przyjęcie, iż obwiniony naruszył zakaz handlu w niedzielę poprzez powierzenie pracy zleceniobiorcom,

b/ art.11 ust.1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawa przedsiębiorców (Dz z 2018 r. poz.646) poprzez nieuwzględnienie ustawowej zasady przyjaznej interpretacji przepisów ,

c/ art.42ust3pkt4 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej poprzez przyjęcie, że podlegająca wpisowi do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON) „przeważająca działalność” dotyczy poszczególnych punktów handlowych a nie całej działalności obwinionego,

d/ pkt7 Zasad budowy klasyfikacji, stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji działalności poprzez przyjęcie, że przeważającą działalność obwinionego należy oceniać poprzez nazwę placówki handlowej czy też subiektywne oceny policjanta, gdy zasady klasyfikacji jako wskaźniki wskazują wartość dodaną, wartość sprzedaży, wielkość zatrudnienia lub wynagrodzeń a zalecanym wskaźnikiem jest wartość dodana

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę uznania obwinionej winną czynu poprzez dowolne ustalenie przedmiotu przeważającej działalności spółki (...) świata w oparciu o zdjęcia fotograficzne części sklepów oraz oświadczenia oskarżyciela bez przeprowadzenia żadnych obiektywnych dowodów na tę okoliczność oraz pominięcie wniosku i wpisu do KRS oraz REGON potwierdzających, że przeważającym przedmiotem działalności spółki zarządzanej przez obwinioną jest sprzedaż wyrobów tytoniowych.

W oparciu o powyższe zarzuty obwiniona wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionej od zarzucanych jej wykroczeń.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje;

Apelacja okazała się zasadna.

Na wstępie wskazać należy, że obwiniony nie kwestionował, iż w dniu 1 kwietnia 2018 r. wykonywał czynności związane z handlem powierzając pracę w prowadzonym przez niego sklepie zatrudnionym na umowy zlecenie pracownikom. Jednakże wobec tego, że w rejestrze KRS, jako przeważającą działalność wpisana została sprzedaż detaliczną wyrobów tytoniowych P. B. była przekonany, że mógł on prowadzić działalność handlową nie naruszając ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r.

Obwiniony stosowny wniosek o wpis złożył w dniu 6 marca 2018 r. – k.24 i następne.

Wbrew wywodom Sądu I instancji istotne jest i to, że wskazana w omawianej ustawie legalna definicja w sposób jednoznaczny przesądza, iż to **podmiot składający wniosek do krajowego rejestru określa „przeważającą działalność”**. Powyższe może budzić wątpliwości w zakresie możliwej dowolności, jednak co na gruncie prawa i stosowania tzw. definicji legalnych nie może zostać zakwestionowane albowiem nie jest dopuszczalna interpretacja rozszerzająca i to na niekorzyść obwinionego.

W dniu 19.12.2018 r. Sąd Najwyższy podjął uchwałę o treści: **„Przeważająca działalność”, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz niektóre inne dni (Dz.U. z 2018 r., poz. 305), to działalność dotycząca handlu łącznie prasą, biletami komunikacji miejskiej, wyrobami tytoniowymi, kuponami gier losowych i zakładów wzajemnych, jak i taka działalność, która za swój przedmiot ma tylko jeden ze wskazanych w tym przepisie asortyment.**

Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego taką działalnością może być działalność wskazana przez obwinionego we wniosku do KRS, polegająca na handlu wyrobami tytoniowymi albowiem handel tymi wyrobami nie jest objęty ograniczeniami wynikającymi z wyżej cytowanej ustawy.

Wobec okoliczności wynikających z akt sprawy oraz treści powołanej uchwały Sądu Najwyższego podzielić należało argumentację skarżącego. W tym zakresie zwrócić uwagę należy, iż w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz w niektóre inne dni, zwaną dalej ustawą, zawarto definicję „przeważającej działalności” poprzez wskazanie, że; Przeważająca działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 2, 5, 6, 28, 29 i 30, oznacza rodzaj przeważającej działalności wskazany we wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60), co powoduje takie implikacje, iż tylko w taki sposób można interpretować przywoływane pojęcie i nie jest zasadne odwoływanie się do innych aktów prawnych używających tożsamego pojęcia czy też do potocznego jego rozumienia.

Nie ma także znaczenia kwestia poszczególnych punktów handlowych albowiem wnioski o wpis dotyczy działalności danego podmiotu gospodarczego.

Wreszcie wbrew stanowisku wyrażonemu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Najwyższy w odpowiedzi na pytanie Sądu Okręgowego w Olsztynie nie wypowiedział się w kwestii „kryterium materialnego” wskazanej definicji.

Powyższe względy zadecydowały, iż Sąd odwoławczy podzielił wywody apelacji i uznał, iż P. B. (1) w dniu 1 kwietnia 2018 r. nie naruszył ustawy o ograniczeniu handlu w niedzielę i święta oraz niektóre inne dni (Dz.U z 2018 r. poz.305) i w konsekwencji zmienił zaskarżony wyrok uniewinniając obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu - art.437§2kpk, art.438pkt1 w zw. z art.109§2 kpw.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art.119§1 pkt1 kpw..